

SUBSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per anys, una pesseta de rebuix

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE OROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPREMTA
DARRER FORTY, NÚM. 2, TERB
TELÈFONS
Redacció, 723 - Impremta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.332

BARCELONA, DIVENDRES, 28 JULIOL DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

Bàsculas-Caixa
Pibernat per Cabals
Avinyó, 8-10

EL SIGLO

GRANS MAGATZEMS

Efectes de viatge

Nous assortits en Cenatxos. - Maletes. - Mundos. Somberreres. - Necessers. - Portamantes. - Cantimplors. - Cistells pera excursions, etc., etc.

Alta novetat en Guardapols y vels pera automòbil y viatge

Gran varietat en Calsat y Trajos pera camp y platja

Llits de companya. - Balancins
"Chaise-longues". - Mosqueters
Filtres. - Espantamosques

SIFONS revestits de fil-ferro;
un a pessetes 10 y 6'75

SPARKLETS pera'ls mateixos; la caixa de dotze,
a pessetes 2'50 y 1'60

LA BANDERA CATALANA A CUBA

Article d'un escriptor cubà. - El Govern de l'Havana ha aprovat la conducta de les autoritats locals. - El ministre diplomàtic d'Espanya, obrant discretament, no ha formulat cap reclamació

L'incident de la bandera catalana issada en el Bloq Nacionalista Catalana, de Guan-tanamo, ha donat lloc a una interessant po-tènica en la premsa cubana. Un senyor anomenat Esquer Grajeda, corresponent de un diari madrileny, que actua de fiscal ofi-cial en l'assumpte, ha publicat un article contra'ls catalans de Guan-tanamo, a qual article l'illustra publica de Guan-tanamo senyor Regino E. Boti ha contestat amb un altre molt just y sincer, publicat per "Los Debates", que fragmentariament repro-ducim a continuació:

«Podria dir, si quisiere excusarme, que todo está ya dicho en lo tocante a la razón legal que les asiste a los catalanes para izar en su Centro la bandera que izan, estando amparados por nuestras leyes «las que no pueden ser menudadas ni restringidas por las de ninguna otra Nación», y con la sanción del secretario de Estado, que ha dicho ya la última palabra sobre el particular.

«Fundamentalmente, el artículo de «La Nova Catalunya» reproducido por una infinidad de periódicos, y el «Alcance», de Boada, son pruebas bastantes para ver que los espa-ñoles montañeses hablan del asunto de la bandera catalana del Bloq de aquí, no con razones, sino con sentimentalismo.

«Pero eso está ya demostrado. Solamente voy a referirme a dos puntos de «Una opi-nión», trabajo suscrito por el señor Es-quer.

«Dice el articulista que las autoridades cuba-nas se han equivocado lamentablemente, desde el secretario de Gobernación hasta el alcalde de esta ciudad, al amparar a los ca-talanes en sus pretensiones. No estoy de acuerdo. Seguramente que el señor Esquer llama equivocarse lamentablemente a no re-solver las cosas de acuerdo con los deseos de alguien, sea persona, entidad, corpora-ción o Estado. Si es así, le asiste la razón. Pero si resolver un asunto con vista a la materia legal vigente en el país; si nues-tra Constitución (Ley sustantiva de la que di-manan todas) establece que cualquier otra, sea orgánica o adjetiva, que la contravenga ó desvirtue; y si con todos estos antecedentes las autoridades cubanas han fallado en el caso de la bandera, me parece que han sabido cumplir con su obligación y no equi-voarse lamentablemente.

«Nuestra Constitución es nuestra Ley su-prema. Y no puede tener vigencia en Cuba ninguna disposición, orden, decreto, ó ley de otro país, aunque tenga con el nuestro las mejores relaciones diplomáticas y ami-stades, que la contravenga. Los catalanes de Guan-tanamo no han planteado una cuestión

IMPRESSIONS

Visió de ciutat

Estic passant uns quants dies en una de les tres ciutats aragoneses: Terol. És aquesta una ciutat pobre, terrosa, trista, molt tris-ta: té uns carrers estrets, plens de giravolts y plens de mosques; té una catedral peti-ta amb uns admirables rellots a l'allar ma-jor y amb un sostre que ha sigut declarat monument nacional, amagat sobre un al-tre sostre que serà declarat, amb el temps, vergonya nacional; té dues torres, la de Sant Martí y la del Salvador, altes, quadrades, amb unes rajoles que rellueixen al cop del sol, amb uns marlets humilians que un pobre arquitecte hi va clavar creient que les coronava; té uns arcs espiellats, amb una volta atrevida, que s'obren damunt d'una carretera molt polsosa, molt llarga; té unes eres plenes de vida aquests viles, aont la palla llueix com si fos or, ont uns cavalls volten y volten corrent, ont un home amb la barbeta a la mà, crida y crida, canta y canta; aont una dona amb la forca aixeca nivols de pols; té unes mosses roges de cara, rialleres, que s'asseuen a les portalades a treballar y que quan passeu, aixequen els ulls pera mirarvos y abaixen la veu pera dir algun misteri; té uns ho-mes vestits amb un caló estret y negre, amb un gec estret y negre, amb un barret ample y negre, amb una cara prima y gro-ga sense abellar, que semblen arrencats de l'ànima del Zuloaga; té un passeig molt curt que li diuen la «Glorieta» y un altre mi-nica més llarg que se'n diu l'«Oval», ont les senyoretes - unes senyoretes molt boni-ques, molt amables, molt vestides de blanc - s'hi passegen totes les tardes; té unes cam-punes que toquen sempre, sempre, a les quatre del matí, a les dotze del dia, a les deu de la nit; té un calendari de l'Institut, cutissim, liberal en el bon sentit de la paraula, republicà de cor, que's diu Seve-rià Dopotro, y que es obligat anar a sa-ludar y anar a sentir quan s'arriba a Terol, perquè'l seu nom és el primer que se so-nalen tots y la seva obra de bondat, de educació, de llibertat és la primera que s'expliquen; té dos pòets, Juli Acha y Ma-nuel Abril, festiu el primer, sentimental el segon, que escriuen tots dos en un mateix diari y dels que el cronista, viatger y fo-raster, ha rebut ofrena d'amistat.

Terol és a més de mil metres sobre el mar: l'envolten uns montanyes roges, pe-lades, esgüerques, sense un tò verd, sense un arbre, sense una casa. Quan arriba de-sembra, aquestes terres vermelles se tornen blanques amb la neu y blanques s'hi estan mesos y mesos. Allavors ningú s'acosta en aquesta ciutat: la carretera que va cap Al-barrafa queda interceptada un munt de dies; les diligències que hi van han d'arrossegar-se a l'esquena. El tren que arriba a les dues de la tarda de Sagunto, ve sense una ànima; tot lo més, allà, en un roç de vagó, em-bolcat amb deu manies, un home pica el vidre glassat demanant al fondista que li entri per favor un vas de cafè ben calent. La parella de civils que ve obligada a prestar el servei de trens surt tota tapada amb els capots, amagada la cara dintre el coll de l'abric, penjada l'escoleta al braç. El pobre que's de l'estació xula sense esma.

Terol, amics, també té les seves parado-xes. Ara plora perquè el capità general de València li ha tret el regiment que guarnia aquesta plaça y que's deia - y que's diu - el regiment d'Ombria; regiment qui tenia uns sargents molt temputos, qui tenia uns oficials molt joves, que passejaven sem-pre amb les senyoretes, y que tenia una mú-sica que alegrava a les tardes les hores lla-gues del passeig.

«¿Que harem sin la tropa? - diuen els botiguers y els cafeters - Terol no puede, no debe quedar indefenso.»

Y Terol, amics meus, fa tots els anys el dia 4 de agost una manifestació cívica pera portar les corones de llorer al monu-ment aixecat en honor dels ciutadans que's van distingir en la defensa de la ciutat no deixant que'ls carlins hi entressin. Y els principals heroës de la jornada contra les forces del pretendent, saben qui van esser! Doncs van esser els canonges, els canonges de la Catedral, d'aquesta Catedral petita que té un sostre glorios tapat per un sostre bar-bare y barroc.

Veieu tota la paradoxa d'aquesta ciutat del fet; d'aquesta ciutat dels aimants y de les mosques, de les dones de cara roja y riallera y dels homes de traje negre y cara de mort?

MARCELI DOMINGO

Divagacions

L'IMPERIAL

El tramvia, substancialment, és una cosa callada y recollida. Ni els que són de la casa, ni els conductors, ni els cobradors, tenen esma per usar veu natural, ni para riure, ni emprar orgullousament els talons. Però del tramvia hi ha una part ont el tempe-rament del veïol se modifica totalment, fent-se fraternitat i solament y diàleg la reserva. Aquesta part humanista del tramvia, és l'im-perial.

Y es que l'imperial ofereix, per deu cen-tims, una sèrie d'emoció que si no arriben a esser fonsos com gaire bé totes les emoci-ones, posseeixen una no despreciable pro-funditat. De primer ens n'hi anem per un sentiment de superioritat. Volem anar a dalt, com més amunt millor, perquè un home en un imperial se sent fort y domi-nador. Amb automòbil peribim l'orgull de l'espai i el menyspreu pera'ls que al pas-sar són com arques o gossos, és a dir, no sers respectables, sinó obstacles. En can-bi, en un imperial sentim l'orgull de les al-tures. A un antic company, una vegada, reparat en el seu seient, tenint sobre d'ell no més que les estrelles, y a sota, els des-heredats del tramvia, no se li va ocórrer més que cridar: morin els pobres! Allò era'l ver-git de les altures, sentit al damunt de cinc metres de tramvia.

Això no vol dir que l'imperial produeixi el mateix efecte que l'Així parli Za-rathustra, fentnos durs, impulsius y menys-preuadors. Pera alguns sí que ho és un vigorisador, però n'hi ha d'altres que hi troben inefables voluptuositats. Però aque-

les voluptuositats són, en general, romàn-tiques. En un roç, ell y ella, dialoguen com devien dialogar els nostres primers pa-res abans de passar de l'ignorancia al co-neixement; en un altre roç, un altre ell y una altra ella, cansats de dialogar com de-vien dialogar aquells primers pares, després del coneixement, miren els estels y les ar-bredes y les lluminaries amb uns ulls que confessen no'ls hi desagraden les coses pa-res; y en un altre roç, un bon matrimoni. Aquest matrimoni és gras, panxa-contenta y se veu que s'estimen. El marit parla a la senyora a cau d'orella. De tant en tant tots dos miren al cel bocanyats, y a l'ac-to-r el cap, el bon home guaita'ls ulls de la seva esposa com si fossin altres dos estels. Si hagués llegit la «Biblia» li recitaria totes les dulsures que'l rei, sabi en ciencia y en amor va dedicar a la Sulamita. Y es que'l tramvia, en aquest matrimoni, els porta també al a seva joventut. La nit és dolça; l'aire fa aquella flaire de quan se jenen relacions; Vallvidrera té la tebior d'un vers galant. La pobre parella sent com canta en els seus cors l'elosa de Romeo y Julieta. Y conforme el tramvia avensa, ella van retro-cedint en la seva vida.

El senyor Foronda deuria posar, a cada imperial, un parell de zigzags. Y si se po-guessin amagar, millor. Entre'l bocanage bri-llaria el Tibidabo com una montanya a la veneciana, les estrelles lluirien com àn-i-mes y en les ànimes cremarien estrelles; a espallies nostres la ciutat oferia les seves abraçades fosforescentes y els adolescents enamorats y la parella pocadora y el bon matrimoni sentimental, creurien, escoltant als zigzags, que una nit d'estiu a Barcelona y en un imperial, era la més deliciosa ventura de la vida.

Però a l'arribar aquí, penso: Senyor, se-nyor, no serà, l'imperial, com el cine, com el cuplet, com el piano de maneta, com tanta y tanta cosa frívola, quelcom nefand y abominable? Aca, amics, els vells cris-tians, els catòlics del temps dels reis Pe-rips, no consideraven immoral y herètic pen-dre banys, deixantlos pera'ls morcos, gent sensual y despreciable, que estimava l'ai-gua de les fonts meravelloses, els banys, les músiques, els habillaments de seda y els versos y els apòlegs ardents d'amor?

Jo sento, al pujar a l'imperial, l'impressió de que faig quelcom prohibit y agradable. De deliciós que resulta se m'ocorreix pensar amb aquella dona de Sthendal: Quina lla-tima que això no sigui també peccat! Me queda'l consol de que l'estiu que ve potser ja ho sigui pera'ls nostres moralistes. Y ja no li faltaria res a l'imperial. Seria vigorisador, exaltador, sentimental, voluptuós, romàntic y pecador; Nietzsche y Verlaine, en una pessa.

MARIUS AGUILAR

Les nits d'estiu y la crisi del Paral·lel

Barcelona és actualment el camp de lluita entre la vella y la nova escola d'espectacle, entre la diversió reposada y xalofosa de l'anar a comèdia y aquest nou sistema rapidísim de distreure que representa el «tobogan». El teatre és la distracció a mida, amb preu limitat y amb temps fixat pel nombre d'actes, sense altre programa. Mireu que les horretes y taronjades que's poden pendre en cada intermèdi. L'espectacle del «Saturno Parques» és tot lo contrari: no sols és de la duració que cada llit desitja, sinó que pot ferse tan distret com se vulgui y d'intensitat graduable; no hi ha limitació possible als cops que un hom pot llen-sar-se a l'aigua després d'esgarriarse rela-tivament amb els alts y baixos dels monts Urais ni a les vegades que pot deixar-se anar pel tubu obert del spaí xis XX, que no té res que veure amb el noble sport del patinatge ni amb el sigle de la filosofia de l'eficiàcia. Els espectacles americans del Parc deixen un gros marge a l'arbitri de cada llit; és, en cert aspecte, una escola de volun-tat. Al voltant del «water-chub» pot obser-varse còmodament fins ont arriba l'efecte d'una cara satisfeta que ha provat l'esport y en la felicitat sobre la multitud dels qui no's decideixen encara o no goseu. Aui dia que ja comensa a parlar-se de la constan-cia intelectual, és a dir, de que l'enginy dels homes d'avui no es pas més gran que l'enginy dels homes de l'edat de pedra, fa gaire bé aplicable una llei de constància de l'útilitat humana que demostrí com l'home que dub-ta de l'aeroplà y sent una petita emoció al comprar un billet per la montanya-russa és lo mateix que l'home de les cavernes que no gosava a inventar el foc. En aquest sentit és com els espectacles del «Saturno Parques», en els quals l'espectador és ac-tor y aont pot veure son grau de serenitat, l'ellessa y domini de si mateix, se conver-teixen en «sports» educadors de la volun-tat. Y Barcelona, que vol quedar bé, ompla cada nit les platformes dels «Urais» y del «tobogan», el «carroussel» y les barques dels «water-chub», mentre oblidia les nits ama-bles del Paral·lel.

Y el Paral·lel, no s'ho mereix pas. Seria una mostra d'ingratitude col·lectiva que ses am-ples aeres, vessants de llum y de soroll, quedessin deserts. El Paral·lel té'l valor d'una institució: ell ha donat a la nostra Barce-lona un renom de ciutat alegre que la posa al bell costat d'Hamburg y per sobre de Marsella o Nàpols. En cap altre ciutat hi ha una via com aquesta tan pintoresca y va-riable, amb tantes sales d'espectacle a ban-da y banda que conviden a entrarhi: melo-drama, sarsuela, comèdia, opera, couplets, pel·lícula; y ademés, els fotògrafs, les para-des de cacaus y coques, y els cafès ont se pren vermouth amb piano. El Paral·lel és una síntesi de la nostra vida: va desde les boires del port als barris de les fàbri-ques, posant entre mig un cà intermèdi d'alegria, d'atordiment, una taca viva de co-lor entre dues taques de color somotes. El Paral·lel no pot desaparèixer, no pot dex-ar d'esser lo que era ahir, lo que és encara avui, lo que potser no seria demà si un període de desviació en la costum d'anarhi les continua la crisi que ara ve sofrint. El

EQUILIBRIS DE «EL PROGRESO»

COM MES VA, MES S'EMBOLICA

Insisteix la gasetta lerrouxiana sobre la qües-tió de l'heroicitat de l'Emiliano amb motiu de la revolta de juliol. Però ja no ens contesta directament. Diu que ha rebut una carta d'un socialista amb diverses pregun-tes, a les quals «El Progreso» intenta con-testar, tot dient que serveixen alhora de con-testació a les nostres instícies (?). Res; ara's playen de que'ls tirem... indirectes!

L'orgue anticatalà ha reconegut ja un fet: el de que l'Emiliano se nega a formar part del Comitè de vaga, negativa que, se-gurament, vol llegida al seu inoït coratge. Però no vol acabar de confessar que l'hè-roe de la purga, després de posar mil y una dificultats al moviment, volia que no més durés 24 hores. «El Progreso» afirma que qui digué que sols duraria 24 hores fou en Fabra y Ribas. Però no hem ciut nosaltres, sobre aquest punt, un testimoni de major excepció? Que agafin els desmo-niorats redactors del diari lerrouxista el seu número del dia 26 de juliol de 1909, y allí trobaran lo de les 24 hores.

Lo interessant aquí és que l'Emiliano s'oposava a la vaga amb una pila d'excuses, y precisament la seva actitud fu que fins a garrera hora del diumenge, dia 25, no se sabés amb certesa si's declararia o no la vaga. Aquella nit alguns dels nostres redac-tors parlaren amb els individus del Comitè y per ells s'entendren de la resistència de l'Emiliano, qui al cap y a l'últim cedi, sota la pressió de la gent de la «Casa del Pueblo». Tant és així, que no sabem com quedaria la cosa y a l'objecte de poder fer una «Última hora» pera el nostre diari amb coneixement de causa, pregàrem an en Fabra, abans d'assistir a l'entrevista que amb l'Emiliano havia de celebrar el Comitè de vaga, que procurés fer-nos saber el resul-tat. Y, en efecte, a quart de tres de la matí-nada del dilluns, un significat socialista barceloní comparegué a la impremta d'EL POBLE CATALA, pera dirnos que la vaga havia quedat definitivament acordada y que estava formantse les comissions pera anar a fer plegar de bon matí els treballs.

Per què ara's preté convertir en hèroe al qui tan purgament obrà en aquella oc-sió? Per què són revolucionaris de llen-gua els qui tremolen de cames? L'esser va-lent no es cap obligació. Però qui no ho sigui, que no'n presumeixi.

perill més immediat, és el deplorable sentit de l'art, que d'una manera epidèmica s'ex-ten desde'l carrer de l'Hospital fins al car-rer de Petritxol; que ha fet seu el Principal desde la memorable traducció de «La dama de les camèlies» y que en l'actual Exposi-ció a Belles Arts ha brillat amb tot esplèn-did seguit de primeres medalles. En el Pa-ral·lel no s'enganya al públic; és ordinari, però ingenu; sorollós, però alegre; y sobre tot, sense aspiracions pretencioses. Ademés, el Paral·lel té les seves pàgines de gloria: la Vitiani hi ha fet obres de Sudermann; la Xirgu hi ha ballat la dansa dels set vels de «Salomé»; s'hi han estrenat obres de Paul Bourget y den Pompeius Gener; l'Enric Bor-ràs hi ha fet Juan José, y ara mateix acaba de deixar el teatre Espanyol un fa-mós il·lusionista, Mr. Raymond, el qual, se-gons diuen els programes, ha meravel·lat a gaire bé tots els monarques d'Europa. Si bé és veritat que han triomfat al Paral·lel les obres més absurdes com «El país de las hadas», també ho és que al mateix temps s'hi donava a conèixer en Juli Vallmíjia amb «Els jamba» y «La tasc», y si per un cantó s'aplaudia la baixa frase porno-gràfica, per un altre s'aplaudien els pro-blemes de l'inaudi. Cal reconèixer, doncs, que de tot hi ha al Paral·lel, com per lo a tot gran centre d'atraccions y si bé l'art no hi té una norma continua de bon gust tam-bé són molt discutibles l'escenografia al Li-cu y les traduccions indirectes que'n of-reixen totes les companyies catalanes y cas-tellanes. Entre l'anunci d'una temporada que s'apoi en traduccions de Sardou y les dan-ses pseudo-orientals de la Bianca Stella p'lestrena d'una obra de l'Armiches en Paso amb música dels mestres Serrano y Calicó, es preferible això últim perquè ni ve dis-cretat amb etiquetes pretencioses ni ve res que veure amb l'art català, y en quan a sos efectes és inofensiu.

Lo que hi ha és que'ls empresaris dels teatres del Paral·lel no tenen raó al queixar-se de que les atraccions del «Saturno Par-ques» els hagin deixat sense públic. Contra l'espectacle mogut havien d'oposar l'especta-cle reposat, però en les mateixes condi-cions de fresca y marge a la llibre expres-sió de la voluntat. Un concurs de tiples amb plebiscit popular, per exemple, produ-ria més expectació que'l «water-chub». Al teatre Espanyol ho han entès quan amb motiu de les representacions de l'il·lusionista Ray-mond va deixar-se'l públic dugut tota mena d'aparells pera lligarlo, y dels quals aquell se'n deslliurava amb gran flicteia. La satisfacció de portar una corda, una ca-dena o uns canchus, de pujar amb ells a les tules, de subjectarhi personalment a l'home extraordinari y de poder assegurar després que no hi ha trampes possible eper-que'ls hi eren, és ja un capítol de la Psicologia de l'espectacle. Cal conèixer molt aquesta sociològica de la filosofia pràctica, ver-tible filosofia de l'eficiàcia, pera vèncer la crisi d'estiu que avui sofren el Paral·lel, que en el fons és una crisi deguda a la mono-tonia, a la manca de varietat y de reno-vació. D'Amunzio podria llogar an aquests empresaris que's queixen la seva frase cé-lebre que ha donat la volta a l'Espanya y a l'Amèrica del Sur: «El tiempo o morre». Mentres cerquen la solució del conflic-te han cada nit focs artificials, guarnixen el carrer a tall de festa major y les músiques toquen trosos de velles sarsueles y d'ope-retes noves, fins que'ls espases d'una tra-peza fi al passejare amunt y avall de la gent que ha trobat una fàcil manera de di-vertirse de franc.

ALEXANDRE PLANA

LA VAGA DE TERRASSA

No hi ha solució

Les notícies oficials que ahir se tenien de la vaga de Terrassa eren de que la qües-tió seguit plantejada en el mateix estat.

Els telegrames rebuts pel senyor Portela, deien que s'havia celebrat l'amençada reuni-ó d'obrers y patrons que va durar tres hores y que l'únic acord pres fou el de tornar-se a reunir pera decidir l'acceptació o rebu-t de la darrera fórmula proposada per l'arbitre, pera solucionar el conflicte, y de la qual ja'n varem donar compte.

Ahir vespre va rebre'l governador més no-ves de Terrassa comunicantli que havien frac-cassat les gestions pera solucionar el con-flicte.

La comunicació de l'arbitre de Terrassa deia així:

«Terrassa, 27, 18'35. - Acaba de cele-brarse baix la meua presidència la tercera reunió dels comissionats patrons y obrers. No obstant els bons desitjos d'uns y altres no s'ha pogut arribar a un acord y han quedat trencades de nou les negociacions. Pretenien els obrers que fossin admesos al treball tots els que's troben en vaga, en-cara que tenint en compte que'ls patrons no podrien ocuparlos de moment en sa to-talitat, s'avenien a establir torns y repartir equitativament el treball. An això han objectat els patrons que són tals les circum-stàncies per les quals actualment a través la fabricació en aquesta ciutat, que sols po-den oferir durant un període de temps no admetre a més obrers forasters y anar cri-ant y ocupant als que estan en vaga en la proporció y a mida que'ls necessitin. Con-locades ambdues parts en aquests termes, d'una manera resolutiva definitiva han tingut que donarse per fracassat l'intent de concòrdia, lo qual deplorem de veritat, ja García Humet.

Segons noves particulars, la qüestió prin-cipalment debatuda y per la qual no s'arri-bà a un acord, fou la dels esquins, que no volen despendre els amos, però més tro-bantes a finals de la temporada.

VI Exposició Internacional d'Art

Diumenge vinent se donarà la darrera con-ferència de les organitzades amb motiu de l'entrada de les classes obreres al Palau de Belles Arts. El conferenciari serà'l senyor don Armengol Giner de les Rios.

Acabada la conferència, com de costum, se donarà en el gran saló un selecte con-cert d'orgue y l'Orfèu Barcelonès.

Sessió de l'Ajuntament

L'Associació d'arcaldes i coarcaldes de barri ha rebut de la Societat «Catalunya Nova» 100 bonos que ls repartir, segons instruccions rebudes, als pobres del districte tercer. L'Associació ens prega que fem constar a la benemèria entitat coral son agraïment i el remerciament dels menesterosos socorreguts.

corporacions i entitats que representen l'esta-
peril y els interessos de Catalunya hagin
pogut demostrar la injustificat d'aquella dis-
posició i les seves perjudicials conseqüèn-
cies.

Sabadell, juliol de 1911.

El president, E. Prat de la Riba. — El
diputat secretari, J. Cabot y Rovira.

Excmo. senyors president del Consell de
ministres y ministre de Gracia y Justícia.

per caducada la primera concessió, donant-ne una de nova.

demostrí que en els cinc mesos d'hivern pot donar el «Saturnus» lo mateix que en els mesos de juny i juliol. Lo que hi ha, diu, és que quan veiem que hi ha qui se guanya la vida, volem fer-li la traveta.

Torna a parlar el senyor Monegal, diu:

Sans y Hostiafrancs, senyor Lacambri; Llibertat y Revolució, senyor Figueras; Per venir, senyor Rovira; Santa Caterina, senyor Pardo; Sant Antoni y Encants, senyor Marçalla.

la relació que existeix entre les funcions notaries i la vida mercantil, significar al ministeri de Gràcia i Justícia son desitg de que sigui derogat el real decret de 28 de juny darrer que centralisa a Madrid les oposicions a Notaries,

fr
nu
ker
ten

de les set.

ESPECTACLES

TEATRE TIVOLI

Avui, divendres, tarda, a dos quarts de set, VERMOUTH DE MODA, a petició del públic. Butaques, gratis; entrada, 25 cèntims. Primer, LA TIERRA DEL SOL. Segon, Interessant sessió de cinematògraf. Noves pel·lícules. — Nit, a dos quarts de deu: Primer, EL SENYOR JOAQUIN. Segon, LA BALA PERDIDA. Tercer, l'èxit dels èxits.

LA TIERRA DEL SOL. Demà, dissabte, tarda, vermuth sensacional. — Nit, debut de la primera triple còmica.

LEONOR ESTEVE

Setmana pròxima, estranya a Espanya de l'hermosa opereta de l'eminent mestre Franz Lehár, "Amor zingaro". — Se despatxa a comptaduria.

TEATRE CÒMIC

Avui, divendres, nit, a un quart de deu, funció sencera, entrada, 35 cèntims. Programa atractiu: 4 actes, 45 minuts. "Huelga de criades"; segon, èxit fabulós (2 actes), "Gente menuda", veritable creació d'aquesta companyia; tercer, "Las romanas caprichosas", bonics couplets de Las bañantes, per Pura Montoro. — Aviat, "El diablillo de los sueños" i l'últim èxit de Thous i el mestre Serrano, "El carro del sol".

TEATRE PRAT CATALA

Demà, dissabte, a dos quarts de deu, debut del tenor JOSEF FARRAS y del novell baríton Santiago Pellicer, amb la grandiosa òpera en quatre actes.

FAUST

Esplèndid decorat nou, de Ros y Güell; en els intermedis,

Sardanes

Entrada, 40 cèntims. Dimecres, 3^a de la diva MERCÉ LLOPART.

BOSC

"Music-Hall", el més important d'Espanya. — Avui, divendres, dia 28, repatriació dels colossos del ball.

Trio Lara

y èxit de la "Ideal Crisantema", "La Tim-Gate",

LOLA RICARTE

"Geo de Lemont", "Americana", "Epitafio Conde", "Castellito", "Rubí", "Palmeiras", "Livia Cervantes", "Angelito Eno", "Esperanto", "The Two Elvids", "Dumessnil" y tota la troupe.

Demà, el debut colossal, el més important de debut desde molts anys en aquesta part, "El Gran Sany", el millor ventríloc del món. — Despatx: Carme, 20.

LA RABASSADA

ATRACCIONS AMERICANES. Water chute, Scenical Railway, Alleys Bowling, Cake Walk, Casa encantada, Palau de la princesa, Palau de la rialla, Passeigs y MUSIC-HALL.

Entrada, 0'50 ptes. amb dret a escollir una atracció.

HOTEL RESTAURANT

obert dia y nit. — Gabinet particular. — Cuina de primera. — "Chef" de París. — Servei a la carta.

ORQUESTRA DE TZIGANES

Selectes concerts tots els dies de dotze a tres tardes, de cinc a set, de vuit a dotze nit a la Terrassa y Saló menjador. Coberts desde 5 pessetes.

Medi de comunicació amb Barcelona

SERVEI COMBINAT amb el FUNICULAR DEL TIBIDABO, on els automòbils de la Societat La Rabassada prenen als viatgers pera portarlos fins sos establiments.

CASINO PARTICULAR — RESTAURANT DE LUXE — JOCS VARIATS.

FRONTONTAL — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarda. — Dijous y dissabtes, tarde y nit.

SATURNO PARQUE

PLASSA D'ARMES DEL PARC

Urals y sports moderns. Centre agradableíssim pera'l món elegant. Grandios cafe. Concerts per bandes militars, tarde y nit. Amb y trenc teatre Music-Hall, qual programa se reparaix a diari a les portes d'entrada. — Grans èxits de "Eloisa Carbonell", "Nuria Marsal", "Granito de Oro" y dels cèlebres y incomparables duetistes italians, "Les Dorettes".

Concerts

Music-Hall Parisien — Unió a Barcelona. — Tots els dies, tarde, a dos quarts de quatre; nit, a dos quarts de deu: Gran espectacle de varietats.

Gran Eden Concert

ALCAZAR ESPAÑOL. — 7, Unió, 7. Tots els dies, tarde y nit. GRAN TROUPE DE VARIETES. — Sarsueletes còmiques. Restaurant a la carta. Servei de 1ª orde, dia y nit.

La Buena Sombra

Ginjol, 3. — Èxit de les tardes alegres. Succés de la nombrosa troupe internacional de varietats. Èxit, aplausos, succés. Tots els dies, tarde y nit. Entrada lliure. Butaques gratis. Contínuos debuts.

PARISIANA

Antic jardí de "La Gran Peña", Sant Pau, 85. — Concert tarde y nit. — 36 artistes, 40 cambres. — Prens econòmics. — Entrada lliure. — Demà, debut de l'hermosa "Parisiana".

Cinematògrafs

Gran Saló Doré

Avui, divendres, hermos programa de pel·lícules y atraccions: FERY - FERY-FERY, ventríloc. — Debut FABRA - FABRA - FABRA, imitador d'animals. — GEDEONES - GEDEONES - GEDEONES, reis de la rialla. — GERMAN OLIVER, acrobates. — El 4 d'agost debutarà lo més gran de la època.

Al Doré a veure 4 atraccions de primeral!

GRAN CINE BOHEMIA

Avui, divendres, dia de moda, grandios programa extraordinari:

La Gulmera

Predicador ambulante

El hijo del espadachin

COMO YVETTE TRIUNFA DE UN SOLTERO

"Un señor desamorado", "El primo", "Patidí revista", "Dos señoras de pelo rojo y un abrigo", "La princesa de Heristal", "Rubinet quiere ser breve" y altres de novetat. — Tots els dies, programes immillorables en cantitat y calitat.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pessetes 3'50. Els divendres, bouillabaisse. Dissabtes, menut corrent y vegetarià.

Botlletí comercial

27 de juliol de 1911

Moviment de Borsa

BORSA DE MADRID

Interior comptat..... 81'20
— fi de mes..... 81'20
Amortissable 5 per 100..... 102'10
— 4 per 100.....
Banc d'Espanya (accions)..... 450'00
Accions Tabacalera..... 311'00
Frances..... 108'45
Lliures..... 27'41

BORSA DE BARCELONA

Cotissació oficial

Londres, 90 dies vista..... 26'83
— xoc..... 27'43
Paris, xoc..... 8'60
Madrid y plasse banca, a 8 d'v..... 0'30

Efectes públics espanyols

Deute Inter. fi de mes (Oct.)..... 84'175 84'175 84'20
— fi proxím.....
— comp, serie A..... 85'50
— B..... 85'10
— C..... 84'85
— D..... 84'45
— E.....
— F.....
— G.H.....
— dif. series.....
Amort. fi de mes (Agost).....
— comp, serie A..... 102'75
— B.....
— C.....
— D.....
— E.....
— F.....
— G.....
— H.....
Amort. fi de mes (Oct.).....
— comp, serie A.....
— B.....
— C.....
— D.....
— E.....
— F.....
— G.....
— H.....
— dif. series.....
Títuls Deute Mun. 1903-4-5..... 94'15
— 1905..... 94'35 94'25 94'50
— 1907..... 94'25 94'25 94'50
— Reforma 1908..... 92'85 93'15
— Maig 1899 Enxase..... 95'25
— Abril 1907 Enxase..... 93'50
Emprémit Diputació Prov..... 100'00 100'50
Port de Melilla y Xarinas..... 100'00 100'50

Obligacions comptat

Nord d'Esp. prior. Barcelona.....
— Lleida, Reus, Tar.....
— Villalba, no adier.....
— adierides.....
— Alm. Val. Tar.....
— Ocas. Pr. al. lin.....
Mines Sant Joan Abades.....
Tarragona a Bar. y Fransa.....
Madrid, Sarag. Alce, serie A.....
— B.....
— C.....
— D.....
Madrid a Barcelona, directes.....
— Reus a Roda.....
Alm. Val. y Tarrag., no adier.....
— adierides.....
Mad. Zam. Or. Vigo, em. 1350.....
— 1353.....
— serie Gy H.....
Asturias, Gal. y León, 1ª serie.....
— 2ª hipot.....
Valledolid a Med. de Rivesco.....
Madrid, Cácer, Port, serie A.....
— B.....
— C.....
— tots els cent. Impus.....
Basc-Asturiá, 1ª hipoteca.....
— 2^a.....
Carifena a Saragossa.....
Olot a Girona.....
Compañia General Tramvies.....
— An. Tr. Bar. Ens. G.....
— Tr. Bar. S. A. y ext.....
— Bar. Elec. (aner).....
— (octubre).....
Compañia Transatlantica.....
Canal d'Ugell.....
Soc. Gen. Agiles Bar. (juliol).....
— (octubre).....
Comp. Gen. Tnb. de Filipines.....
General Sacra d'Espanya.....
Port de Barcelona, emp. 1905.....
— 1903.....
— Circul. 1909.....
— 1910.....
— 1911.....
Port de Tarragona.....
Foment Obres y Construc.....
Comp. Cotes y Automobils.....
Siemens Schuckert, Ind. Elec.....
Societat Valenciana Elec.....
Navegació y Industria.....

Accions fi de mes

Banc Hispano Colonial.....
— Prestams y Descomos.....
Catalana General de Credit.....
Societat de Credit Mercantil.....
F. C. Med. a Zam. y Or. a Vigo.....
— Nord d'Espanya.....
— Madrid a Sarag. y Alac.....
Comp. Real Canalizació Ebre.....
Ferrocarrils Andalusos.....

BORSI I CAMBIS

Informació de la casa FILLS DE F. MAS SARDÀ, Rambla del Mito, 22.

Borsí del matí

Interior, fi de mes..... 84'12 84'15
Alacants, idem..... 81'40 81'20
Nords, idem..... 90'50 90'50
Orenses, idem.....
Colonials, idem..... N.D.

Borsí de la tarde

Interior, fi de mes..... 84'17 84'15
Alacants, idem..... 81'35 81'35
Nords, idem..... 90'55 90'55
Orenses, idem.....
Colonials, idem.....
Banc Espanyol de l'illa de Cuba.....
Cotons..... N.D.

Cambis de moneda

Alfons..... 8'10 p. 100
Isabel..... 8'10 —
Unes..... 7'60 —
Orde de quatre duros..... 6'10 —
Orde un y dos duros..... 6'10 —
Dollars..... 27'18 ptes.
Francs..... 8'20 p. 100
Mars..... 133'00 —

Plassa de Barcelona

Informació del CENTRO ALGODONERO DE BARCELONA.

LEVERPOOL, 27 de juliol

Anterior.....
Tanca Obre a.....
Disponible..... 6'07 6'11 Nom. 6'75
Juliol..... 6'07 6'11 Nom. 6'75
Juliol-Agost..... 6'06 6'08 6'71 Nom. 6'70
Agost-Setembre..... 6'06 6'08 6'54 6'53 6'54
Setembre-October..... 6'19 — — — —
October-Novembre..... 6'11 6'15 — — 6'16
Novembre-Desembre..... 6'07 — — — —
Desembre-Janer..... 6'06 — — — —
Janer-Febrer..... 6'06 6'10 6'11 6'08 6'11
Febrer-Mars..... 6'07 — — — —
Mars-Abril..... 6'08 — — — —
Abril-Maig..... 6'09 — — — —
Maig-Juny..... 6'10 — — — —

ALEXANDRIA, 27 de juliol

Ant. Obre Avui Obre
Juliol..... 19'18 18'13 18'16
Novembre..... 19'18 18'13 18'16
Sostingut.....

NOVA-YORK, 27 de juliol

Anterior.....
Tanca Obre a.....
Disponible..... 13'00 13'00 13'00
Juliol..... 13'20 13'30 13'27
Agost..... 13'27 13'30 13'35
Setembre..... 11'72 — — — —
October..... 11'52 11'57 11'54
Novembre..... 11'48 Nom. Nom.
Desembre..... 11'43 — — — —
Janer..... 11'49 11'50 11'49
Mars..... 11'50 — — — —

NOVA-ORLEANS, 27 de juliol

Anterior.....
Tanca Obre a.....
Disponible..... 13'14 — — — —
Juliol..... 13'00 13'00 13'00
Agost..... 13'20 13'30 13'28
Setembre..... 11'61 — — — —
October..... 11'47 11'48 11'44
Novembre..... 11'46 Nom. Nom.
Desembre..... 11'46 — — — —
Janer..... 11'49 11'48 11'44
Mars..... 11'60 — — — —

Arribades als ports dels Estats Units: 1,003 balas en un dia, contra 2,000 de l'any anterior.

Prens corrents de cotons en rama, donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors Reals de Comerç de Barcelona, en passats els 100 kilogr. —

Procedencia Middling Fully good Good Middling
N.-Orl.-Texas 228 a 230 223 a 225 220 a 222
Altres ports..... 222 a 224 218 a 220

CAPES Y SUCRES

Informació de la casa EMILIA GAISSERT Y C^a, carrer Princesa, 61.

EL HAVRE, 27 de juliol

Cafe (good average)..... 68'50 68'50
Juliol..... 68'50 68'50
Setembre..... 68'75 68'75
Desembre..... 68'50 68'50
Mars..... 68'00 68'00

Compradors

NOVA-YORK, 27 de juliol

Cafe (Tipa núm. 7)..... Obre Tanca
Juliol..... 11'60 — — — —
Setembre..... 11'35 — — — —
Desembre..... 11'66 — — — —
Mars..... 11'68 — — — —

Sostingut

PARIS, 27 de juliol

Sucre (núm. 3)..... Obre Tanca
Juliol..... 40'35 — — — —
Agost..... 40'37 — — — —
4 Octubre..... 35'00 — — — —

Ferm

Sucre (Base 88 per 100)..... Obre Tanca
Juliol..... 13'00 13'22
Agost..... 13'00 13'20
October-Desembre..... 12'37 12'52
Janer-Mars..... 12'50 12'65
Maig..... 12'67 12'82

LONDRES, 27 de juliol

Sucre (Base 88 per 100)..... Obre Tanca
Agost..... 13'2 13'2 1/4
October-Desembre..... 12'4 1/4 12'5 1/2

Ferm

Sucre (Base 88 per 100)..... Obre Tanca
Agost..... 13'2 13'2 1/4
October-Desembre..... 12'4 1/4 12'5 1/2

METALLS

LONDRES, 27 de juliol

Coure..... 57 — — — —
Estany..... 186 15 — — — —
Plom..... 14 — — — —
Plata..... 24 1/8 — — — —

OLIS D'OLIVA

Informació de la casa J. RASALS.

Els 100 kilos, fora consums

Andalús..... de 123'50 a 132'50 pessetes
Tortosa..... de 139'00 a 147'50 —
Borges..... de 152'50 a 160'50 —
Baix Aragó..... de 165'00 a 167'00 —

Arribades pels mols y estacions en el dia d'avui. Estació del Bogatell, 0,000 kilogr. — Estació de Vilanova, 0,000 id. — Estació del Nord, 0,000 id. —

OLIS REFINATS

En caixes de 6 cants de 4 litres

Regis, extra verge..... 8'50 pessetes cada un
— superfi..... 7'50 — — — —
La Trompeta..... 6'50 — — — —

DROGUES

Informació de la casa VIUDA Y FILLS DE G. BOADA Y TRAVESSA, plassa Antic Born, 12.

Prens per 100 kilogr. franc envia y estació o moll de Barcelona, salvo variació

Nitrat de sosa 95 per 100 riques y 1/10 per 100 àzoe..... 29'50
Sulfat ferro cristallit..... 7'00
— cristallit per 10 toneladas.....
— polis — — — —
— amònic 1/10 àzoe..... 40'00
Clorur potassa 1/10 equivalent a 1/10 per 100 potassa pura..... 26'50
Sulfat potassa 1/10 equivalent a 1/10 per 100 potassa pura..... 29'50
Superfosfat cal mineral 1/10 per 100 acid fosforic soluble..... 7'35
Superfosfat cal mineral 1/10 per 100 acid fosforic soluble..... 6'40
Superfosfat cal mineral 1/10 per 100 acid fosforic soluble..... 6'25
Superfosfat cal mineral 1/10 per 100 acid fosforic soluble..... 11'00
Recories Thomas 1/10 per 100 acid fosforic soluble..... 6'50
Kainita 1/10 per 100 potassa pura..... 8'50
Sulfat coure 1/10 pura..... 72'00

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat anota ahir els següents dats:

Hora d'observació	Baròmetre nivell mar	Temperatura a l'ombra	Temperatura del vent	Humiditat relativa	Classe de núvols	Quantitat de pluja
9 m.	762'91	23'0	ESE	85	CK	0'7
3 t.	762'67	23'0	ESE	73	CK	1'4
hores	Sol 43'8	Omb. 22'2	Omb. 30'2	Ref. 21'7	156	3'52

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 2 ter.

David Ferrer & Companya - (S. en C.)

CALOR Moderns radiadors de vapor per gas.

FRED... Màquines frigorífiques y pera fer gas

FOC.... Bombes y material pera bombers.

AIGUA Instalacions pera aixecarne.

Carrer de Cortis, núm. 586 - Barcelona.

Herpes (Brians)

LA POMADA Y ESSÈNCIA ANTHERP-THOUQUES DE BOTTA, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y les malalties de la pell, per invencibles des que s'aguen. Són tan grans les virtuts d'aquests remeis, que s'han curat amb ells persones que tenien molt arragats els brians y que cada estiu tenien de penides banys d'aigües sulfurades, sense lograr curarse.

Únic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 58 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

CICLOS SANROMA

SAVIES 43 - BARCELONA

LO INCREIBLE

Calsat pera senyor

Tot cosit, sistema AMERICÀ, el més acreditat per sa solidesa, al PREU ÚNIC de pessetes 10'50

CARRER ESDUPELLERS, N.º 6 • (PROP LA RAMBLA

Sucursals: Ronda Sant Antoni, núm. 70

Salmerón, núm. 17 (Gracia)

HERNIES

(trencadures). TRACTAMENT RADICAL: no més accidents que fassin necessaria intervenció quirúrgica (TALLS DE BISTURI), amb no usar anastotes, bragues y vendages de base al els propalats en anuació y reclams. Els lucifables y altament reprivat — tres patents d'invenció, per la Real Academia de Medicina y Cirurgia lleuoraj, garantien comotat incomparable, retenció absoluta y la curació en poc temps. Despatx de l'autor, especialista PERE RAMON: CARME, NÚM. 34, FIS PRIMER, BARCELONA

Demanda gratis "PARO LUMINOSO PARA LOS ENFERMOS"

BODES Y BATEIGS

Gran assortit y varietat de capses y bateses a preus econòmics. Venda a l'engros y menuda. — FABRICA Y DESPATX: 33, SANT PAU, 33

Actuació de la U. F. N. R. en les vinentes eleccions municipals, per la Secció d'E. y P. del Centre "Fivallers". — Preu per exemplars solts, 20 cèntims. Deu exemplars, pessetes 1'50.

La Representació Proporcional en el sufragi universal, per A. ROVIRA Y VIRGILI. Preu per exemplars solts, 25 cèntims. Deu exemplars, pessetes 2.

De venda en l'Administració d'EL POBLE CATALÀ

U. F. N. R.

FOLLETS D'ESTUDI — Y PROPAGANDA

Actuació de la U. F. N. R. en les vinentes eleccions municipals, per la Secció d'E. y P. del Centre "Fivallers". — Preu per exemplars solts, 20 cèntims. Deu exemplars, pessetes 1'50.

La Representació Proporcional en el sufragi universal, per A. ROVIRA Y VIRGILI. Preu per exemplars solts, 25